

Ontslag

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 6 juni 2012, door de commissie op 11 juni 2012 ontvangen, is door appellante beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 26 april 2012, waarbij aan appellante primair op grond van artikel H-57, onder a, en subsidiair op grond van artikel H-57 onder e, van de CAO BVE met ingang van 1 augustus 2012 ontslag is gegeven.

Verweerster heeft op 10 september 2012 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Utrecht op 9 november 2012. Appellante is verschenen en verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. drs. ....., juridisch adviseur en ....., manager Ondersteunende Diensten bij verweerster.

2. De feiten

Appellante is sedert 1 oktober 1999 bij verweerster in vaste dienst in de functie van medewerker college administratie. In een brief van 6 april 2010 is appellante er op gewezen dat afspraken over werktijden nauwgezet nagekomen moeten worden. In een verslag van een op 12 april 2010 gehouden functioneringsgesprek is dat nog eens bevestigd. In februari 2011 heeft wederom een gesprek plaatsgevonden waarbij het regelmatig, enkele malen per week, te laat komen van appellante is besproken. Op 1 juli 2011 is aan appellante de straf van schriftelijke berisping opgelegd omdat zij in de periode na het gesprek van februari 2011 nog steeds veelvuldig te laat op het werk kwam. Daarna is op 9 november 2011 met appellante gesproken over haar gedrag, zowel met betrekking tot het te laat komen als het te vroeg vertrekken van het werk. Ook op 7 maart 2012 is dat weer in een gesprek aan de orde geweest.

Bij brief van 30 maart 2012 heeft verweerster aan appellante het voornemen meegedeeld om haar op grond van plichtsverzuim, subsidiair op grond van een reden van gewichtige aard, te ontslaan.

Bij besluit van 26 april 2012 is appellante op de aangegeven gronden ontslagen met ingang van 1 augustus 2012.

3. De standpunten van partijen

Appellante heeft in beroep, kort samengevat, aangevoerd dat het ontslagbesluit is genomen voordat zij haar verweer tegen het ontslagvoornemen had ingediend. Verder heeft appellante gewezen op haar moeilijke prive-situatie en dat zij altijd bereid was de werktijd die zij als gevolg van haar zorgtaken moest verzuimen weer in te halen. Ook beroept appellante zich op een afspraak met de direct leidinggevende dat zij wanneer dat uitkwam eerder mocht weggaan, mits zij dit maar even per mail meldde. Appellante vindt de beëindiging van haar contract een te verregaande maatregel. Zij wijt de ontstane situatie aan miscommunicatie bij alle partijen en aan gebrek aan onderling overleg tussen de leidinggevenden.

Verweerster heeft de stellingen van appellante in het verweerschrift weersproken. Van de gestelde afspraak met de leidinggevende is geen sprake. Alle ter beschikking staande mogelijkheden om appellante tot gedragsverandering te brengen zijn mislukt. De werktijden zijn op verzoek van appellante in 2010 aangepast. Appellante is vaak aangesproken op haar gedrag en heeft kansen op verbetering gekregen. Ook een eerdere berisping heeft geen verandering in het verzuimgedrag gebracht. Voor wat betreft het door appellante ingediende verweer stelt verweerster dat appellante niet binnen de daarvoor geldende termijn had aangegeven dat zij een schriftelijk verweer wilde indienen, zodat verweerster op 26 april 2012 ervan uit mocht gaan dat er geen verweer zou worden ingediend.

4. De motivering

Ingevolge artikel H-57, onder a., van de CAO BVE kan opzegging door de werkgever plaatsvinden op grond van plichtsverzuim.

Op grond van de in het geding gebrachte stukken en het verhandelde ter zitting staat vast dat appellante zich stelselmatig niet heeft gehouden aan de voor haar vastgestelde, c.q. met haar afgesproken werktijden. Dat haar in juli 2011 een disciplinaire maatregel van berisping is opgelegd heeft daar niets aan veranderd. Zoals in de rubriek De feiten hiervoor is vermeld is appellante regelmatig aangesproken op haar onjuiste gedrag. Appellante heeft tegenover de ontkenning van verweerster niet aannemelijk gemaakt dat haar handelwijze in overeenstemming was met afspraken met haar direct leidinggevende. Deze door appellante gestelde afspraak had ook geen betrekking op het in de ochtend te laat aanvangen van het werk. Ook heeft de commissie vastgesteld dat de door appellante voor het te laat komen gegeven redenen meestal niet van doen hebben met haar prive-zorgtaken. Ten slotte acht de commissie het van belang dat appellante, nadat haar op 30 maart 2012 het ontslagvoornemen was meegedeeld, ook in april 2012 nog herhaaldelijk zonder toestemming te laat op het werk is verschenen en te vroeg is vertrokken. Deze ook in de ontslagbrief opgenomen verzuimen heeft appellante niet weersproken. De commissie is van oordeel dat het gedrag van appellante kan worden aangemerkt als ernstig plichtsverzuim als bedoeld in de CAO BVE. Gelet op het doorgaand gedrag en de eerdere disciplinaire maatregel is de commissie van oordeel dat het door verweerster gegeven ontslag niet onevenredig aan dit plichtsverzuim is.

Ten slotte overweegt de commissie dat verweerster bij het ontslag de juiste procedure heeft toegepast. Appellante heeft niet, zoals artikel H-46 van de CAO BVE voorschrijft, binnen 14 dagen na 30 maart 2012 aan verweerster ervan kennis gegeven dat zij zich schriftelijk wenste te verweren. Weliswaar heeft appellante voor het weekend van 21 april 2012 aan een leidinggevende meegedeeld dat zij van plan was in het weekend een verweerschrift op te stellen, maar toen dat op donderdag 26 april nog niet ontvangen was, behoefde verweerster er geen rekening meer mee te houden dat er nog een verweerschrift zou komen. Overigens heeft appellante ook geen verweerschrift meer ingediend.

Gelet op het vorenstaande komt de commissie aan een beoordeling van de in het ontslagbesluit subsidiair genoemde grond, bedoeld in artikel H-57 onder e, van de CAO BVE niet toe.

De commissie is dan ook tot de slotsom gekomen dat het beroep ongegrond verklaard moet worden.

4. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 9 november 2012 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, mr. dr. B.J. van der Net, G. Deijs en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.